

نویسنده : م.ک. بهادر کمار

منبع و تاریخ نشر : اندیین پانچیلا «2024-06-14»

برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل»

مرگ دلارهای نفتی میراث بایدن است

Death of petrodollar is a Biden legacy

جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده، پس از ورود برای دیداری پرمخاطب، ولیعهد سعودی، **محمد بن سلمان**، با مشقت برخورد کرد، 15 ژوئیه 2022

*****

زمانی که جو بایدن، خود را بعنوان نامزد انتخاباتی، اعلام کرد که در صورت منتخب شدن اش به عنوان رئیس‌جمهور، مصمم است حاکمان سعودی را وادار کند "بهای آن را بپردازند و آنها را در واقع منحرف کنند" دولت عمیق باید پنج سال پیش هوشیار می بود.

بایدن در مورد خانواده سلطنتی عربستان بی رحمانه رفتار کرد و گفت : «ارزش اجتماعی بسیار کمی در دولت کنونی عربستان سعودی» تحت حکومت ملک سلمان وجود دارد.

اما، در عوض، دولت عمیق احساس خوشحالی کرد که بایدن تنها مردی بود که جانشین دونالد ترامپ شد و رویه دوران ترامپ مبنی بر بخشش نقض حقوق بشر سعودی را برای حفظ مشاغل در صنعت تسلیحات آمریکا معکوس کرد.

احتمالاً بایدن تا آن زمان می دانست که اطلاعات آمریکا در مورد نقش محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی و رهبر واقعی این کشور، در قتل جمال خاشقجی، روزنامه نگار مخالف، که یک "دارایی استراتژیک" بود، به این نتیجه رسیده بود. سازمان سیا برای هدایت جانشینی بعدی عربستان و تغییر رژیم متعاقب آن به پایان خوش. سربریدن خاشقجی نقشه بازی و اشنگتن برای نصب یک خط کش قابل انعطاف در ریاض را فلج کرد.

امروز همه اینها تاریخ است. اما بر خلاف بورین ها، خاندان سلطنتی عربستان هرگز فراموش نمی کنند و نمی بخشند. آنها همچنین دارای صبر بی نهایت و مفهوم خاص خود از زمان و مکان هستند. و یکشنبه گذشته 9 ژوئن زدند.

به سبک سلطنتی عالی، یکشنبه گذشته، ریاض به سادگی اجازه داد قرارداد 50 ساله دلار نفتی بین ایالات متحده و عربستان سعودی منقضی شود.

برای یادآوری، اصطلاح «دلار نفتی» به نقش محوری دلار آمریکا به عنوان ارز مورد استفاده برای معاملات نفت خام در بازار جهانی بر اساس قرارداد آمریکا و عربستان که به سال 1974 بازمی گردد، کمی پس از خروج آمریکا از استاندارد طلا اشاره دارد.

در تاریخ مالی جهانی، تعداد کمی از قراردادها به اندازه پیمان دلار نفتی برای اقتصاد ایالات متحده منافعی را به همراه داشته است. در هسته خود، این توافق تصریح کرد که عربستان سعودی صادرات نفت خود را منحصراً به دلار آمریکا قیمت گذاری می کند و درآمدهای نفتی مازاد خود را در اوراق قرضه خزانه داری ایالات متحده سرمایه گذاری می کند - و در صورت پیش بینی، ایالات متحده حمایت و حمایت نظامی از پادشاهی خواهد کرد.

معامله «برد-برد» تضمین کرد که ایالات متحده منبع پایدار نفت و بازاری اسیر برای بدهی خود به دست آورد، در حالی که عربستان سعودی امنیت اقتصادی و کلی خود را تضمین کرد. به نوبه خود، ارزش نفت به دلار، وضعیت دلار را به عنوان «ارز نخبه» جهان ارتقا داد.

از آن زمان، تقاضای جهانی دلار برای خرید نفت به قوی ماندن ارز کمک کرد، نه تنها واردات را برای مصرف کنندگان آمریکایی نسبتاً ارزان کرد، بلکه از نظر سیستمی، هجوم سرمایه خارجی به اوراق قرضه خزانه داری آمریکا از نرخ های بهره پایین و اوراق قرضه قوی حمایت کرد. بازار.

کافی است بگویم، انقضای قرار داد ۱۹۷۴ آمریکا و عربستان سعودی «نفت در برابر امنیت» پیامدهای گسترده ای دارد. در آشکارترین سطح، پویایی قدرت در حال تغییر در بازار نفت با ظهور منابع انرژی جایگزین (به عنوان مثال، انرژی های تجدید پذیر و گاز طبیعی) و کشورهای جدید تولید کننده نفت (مثلاً برزیل و کانادا) که سلطه سنتی را به چالش می کشند، برجسته می کند. غرب آسیا اما این بیشتر جنبه نوری آن است.

نکته مهم این است که انقضای دلار نفتی می تواند دلار آمریکا و به تبع آن بازارهای مالی آمریکا را تضعیف کند. اگر قرار باشد نفت به ارزی غیر از دلار قیمت گذاری شود، می تواند منجر به کاهش تقاضای جهانی دلار شود که به نوبه خود می تواند منجر به تورم بالاتر، نرخ بهره بالاتر و بازار اوراق قرضه ضعیف تر در ایالات متحده شود.

کافی است که بگوییم، در آینده ممکن است انتظار تغییر قابل توجهی در پویایی قدرت جهانی با تأثیر فزاینده اقتصادهای نوظهور، تغییر چشم انداز انرژی و تغییر زمین ساختی در نظم مالی جهانی با ورود به عصر «پساآمریکایی» داشته باشیم. نکته اصلی این است که تسلط دلار آمریکا دیگر تضمین نشده است.

هیچ شکی وجود ندارد که عربستان سعودی نقشه راه تدوین شده دارد. چهار روز قبل از انقضای قرارداد نفت در برابر امنیت، رویترز گزارش داد که عربستان سعودی به آزمایش فرامرزی ارز دیجیتال بانک مرکزی تحت سلطه چین ملحق شده است، «در اقدامی که می تواند گام دیگری به سوی کمتر شدن تجارت نفت در جهان باشد. به دلار آمریکا.»

این اعلامیه در 4 ژوئن از سوی بانک تسویه حساب های بین المللی (BIS) منتشر در سوئیس، یک موسسه مالی بین المللی که متعلق به بانک های مرکزی عضو است، منتشر شد. این بدان معناست که بانک مرکزی عربستان سعودی به "شرکت کننده کامل" پروژه mBridge تبدیل شده است، همکاری که در سال 2021 بین بانک های مرکزی چین، هنگ کنگ، تایلند و امارات متحده عربی راه اندازی شد.

در اطلاعیه BIS توجه داشت که mBridge به مرحله "حداقل محصول قابل دوام" رسیده است - یعنی آماده است تا فراتر از مرحله نمونه اولیه حرکت کند. به هر حال، 135

کشور و اتحادیه ارز، که 98 درصد از تولید ناخالص داخلی جهانی را تشکیل می دهند، در حال حاضر در حال بررسی ارزهای دیجیتال بانک مرکزی یا CBDC هستند.

ورود عربستان سعودی، اقتصاد بزرگ گروه 20 و بزرگترین صادرکننده نفت در جهان، نشان دهنده افزایش تسویه حساب کالا بر روی پلت فرمی خارج از دلار در یک سناریوی کوتاه مدت است که فناوری جدیدی در پشت آن وجود دارد. جالب اینجاست که تراکنش های mBridge می توانند از کدی استفاده کنند که e-yuan چین بر اساس آن ساخته شده است!

هدف این است که پرداخت ها را با قابلیت های جدید نوسازی کنیم و جایگزینی برای پول نقد فیزیکی ارائه کنیم که به هر حال به نظر می رسد در حال کاهش است. چین بر پروژه mBridge تسلط دارد و بزرگترین پایلوت CBDC داخلی جهان را انجام می دهد که اکنون به 260 میلیون نفر رسیده است و 200 سناریو از تجارت الکترونیک تا پرداخت های محرک دولتی را پوشش می دهد. در واقع، سایر اقتصادهای نوظهور بزرگ، از جمله هند، برزیل و روسیه نیز قصد دارند ارزهای دیجیتال را در 1 تا 2 سال آینده راه اندازی کنند، در حالی که بانک مرکزی اروپا کار بر روی یک پایلوت یورو دیجیتال را قبل از راه اندازی احتمالی در سال 2028 آغاز کرده است.

اکنون، طرح اصلی روسیه برای ایجاد یک سیستم پرداخت جدید BRICS با دور زدن دلار را به این برنامه اضافه کنید. بورس مسکوروزچها رشنبه اعلام کرد که معاملات دلار و یورو را از روز پنجشنبه 13 ژوئن متوقف می کند.

بنابراین، انقضای قرارداد آمریکا و عربستان در آخر هفته گذشته نمادی از چالشی است که از اقبال مختلف نسبت به برتری دلار به عنوان «ارز ذخیره» وجود دارد به میل خود و زندگی کردن آن بسیار فراتر از توانش و تحمیل هژمونی جهانی آمریکا.

در میان نخبگان ایالات متحده نگرانی فزاینده ای وجود دارد که زندگی خوب ممکن است به پایان برسد زیرا بار بدهی کوبنده اقتصاد آمریکا را فرو می برد. جانث یلن، وزیر خزانه داری دیروز در مصاحبه ای با CNBC هشدار داد که نرخ های بهره بالا نیز بر بار سنگینی می افزاید زیرا ایالات متحده بار بدهی عظیم 34.7 تریلیون دلاری خود را مدیریت می کند.

البته هنوز هیچ جایگزین روشنی برای دلار آمریکا به عنوان ارز ذخیره ای پیشرو در جهان وجود ندارد، اما نوشته روی دیوار این است که فشارهای تجاری جهانی و افزایش استفاده از تعرفه ها یا تحریم ها می تواند نقش آن را زودتر تضعیف کند، زیرا نگرانی سرمایه گذاران خارجی در مورد پایداری بدهی عمومی آمریکا در حال افزایش هستند.

FitchRatings دیروز خاطر نشان کرد که "کسری های اولیه بزرگ و هزینه های بهره بالاتر، بار بدهی های دولتی ایالات متحده را پس از انتخابات نوامبر افزایش می دهد، صرف نظر از اینکه چه کسی برنده می شود."

در مجموع، آنچه که تا به حال یک رقابت ژئوپلیتیکی بر سر گسترش ناتو و تایوان به نظر می رسد - یا تعیین استانداردهای تجاری / فناوری در انقلاب صنعتی چهارم - برای واکنش بعد وجودی پیدا می کند زیرا آینده دلار در خطر است. اشارات کافی مبنی بر اقدامات هماهنگ مسکو و پکن برای تسریع روند «دلارزدایی» وجود دارد.

از یک طرف، روسیه تمام تلاش خود را می کند تا در اجلاس آتی بریکس در اکتبر یک سیستم پرداخت غیر دلاری را برای تسویه تجارت به جهان ارائه دهد، در حالی که از سوی دیگر، چین به طور سیستماتیک دارایی های خود از اوراق خزانه آمریکا را تخلیه می کند. به آن رایگان خواهد داد

----- **با تقدیم احترامات** « 18-06-2024 »